

Моторътъ млъкна. Вътърътъ донесе
отъ нейде
топълъ лъхъ на черноземъ,
единъ напъвъ — широкъ и веселъ —
и стжпки
на попукани
нозе.

Онѣзъ, които нѣкога сѫ
порили
земята, пърхаха като коне.
А другитѣ, прозорците разтворили,
сияха предъ
синьото
небе.

Отъ пап-машината изпусва
нѣкой грубо.
Едно момиче весело запѣ.
Единъ младежъ го стрѣлна
и то поруменѣ.
съ погледъ влюбенъ

Тогава влѣзе портиерътъ тихо
и каза:
„Кой се контрабадно вмѣкна?“
Ала разбра, виновно се усмихна,
почеса се,
подсвирна,
после млъкна.